

Републико, срећан ти рођендан!

ГРБ И ЗАСТАВА

Шест буктиња,
петокрака,
на околу жито.
То је грб,
што створио га Тито.

Црвена, бела, плава боја,
па преко њих петокрака.
То је застава наша
и зна је земља свака.

Саша Пушица, IV
„3. октобар”

201aђаји

Ученици школа „Бранко Радичевић” и „Вук Караџић”

ПРИСУСТВОВАЛИ „ВЕЛИКОМ ШКОЛСКОМ ЧАСУ” У КРАГУЈЕВЦУ

„Великом школском часу” у Крагујевцу присуствовао је 21. октобра велики број ученика школа „Бранко Радичевић” и „Вук Караџић”. Том приликом разгледали смо спомен-парк у Шумарицама. Вратили смо се препуни утисака.

**Фадиљ Мурати, VIII
Снежана Дачић, VIII**

СТРЕЉАНИМ БАЦИМА

Ту, где сте цвеће брали,
где сте се играли јурке
и проводили безбрижне тренутке,
ту сте за слободу пали.

**Јасна Димитријевић, V
„Бранко Радичевић”**

Из Матичне библиотеке

ВЕЧЕ ПОЕЗИЈЕ

Крајем октобра у Матичној библиотеци чланови Књижевне омладине Србије: Вук Милатовић, Прстивоје Лилић, Радомир Глушац, Амбро Марошевић и Живорад Живковић су се представили публици својим радовима, а затим водили жив дијалог са посетиоцима.

Марија Пауновић, VIII

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ

На књижевној вечери, одржаној у Матичној библиотеци поводом „Месеца књиге”, др. Александар Пејовић, књижевни кригичар, говорио је о животу и делу Јована Поповића. Том приликом казивани су стихови и одломци приповедака овог нашег познатог књижевника и револуционара. Потрудили смо се да део предавања др. Александра Пејовића изложимо у овом броју.

У другом делу приредбе уручене су награде за најбоље радове на тему: „У срцу носим сва твоја јутра од свога првог дана, све једно да ли су кишна, димљиво плава или сунчана”. За млађи узраст прва награда уручена је **Драгану Ивковићу** (VII, „Вук Караџић”), друга **Марини Голуб** (VIII, „Вук Караџић”), а трећа **Ксенији Шутић** (VII, „29. новембар”). Такође, ученица VI разреда ОШ „3. октобар” **Снежана Пушица**, члан Књижевне омладине Бора, добила је трећу награду.

Марија Пауновић, VIII

У Кривељу

ЧЛАНОВИ КЊИЖЕВНЕ ОМЛАДИНЕ БОРА У ПОСЕТИ ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „БУРА ЈАКШИЋ”

У оквиру манифестација посвећених традиционалној акцији „Месец књиге”, чланови Књижевне омладине Бора приредили су рецитал за ученике Основне школе „Бура Јакшић”. Рецитал песама посвећених другу Титу и револуцији извели су ученици Основне школе „3. октобар”.

На књижевном сусрету учествовали су и ученици Образовног центра „Иво Лола Рибар” и чланови Књижевног клуба „Бакарна река”.

Радмила Матејић, VII

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Снежана Дачић, VIII
ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Милица Радовић, наст.

УРЕДНИЦИ:
Маја Борбевећ, VII
Марија Пауновић, VIII
Слободанка Беспановић, VII
Бранислав Николић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази једанпут месечно у току школске године уз финансијску помоћ Самоуправних интересних заједница за основно образовање, културу, информисање и запошљавање

* Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: **Снежана Дачић** (VIII, „Вук Караџић”), **Маја Борбевећ** (VII, „3. октобар”), **Марија Пауновић** (VIII, „29. новембар”), **Слободанка Беспановић** (VII, „Вук Караџић”), **Бранислав Николић** (VIII, „Бранко Радичевић”), **Фадиљ Мурати** (VIII, „Бранко Радичевић”), **Весна Будић** (VI, Брестовац), **Лидија Марковић** (VIII, Злот), **Радмила Матејић** (VII, Кривељ), **Сузана Шароњић** (VIII, Шарбановац).

Ручкописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се
* Адреса: „Јасмин”, „Дом пионира”, 19210 Бор * Метер: Живко Миновски * Тираж: 6000 примерака * Штамп: Штампарија — Бор

Са прославе школе „Вук Караџић“

ЛЕПО И СВЕЧАНО

Да празник школе, 8. новембар, обележе што боље постарали су се и ученици и њихови наставници. Такмичењем о животу и делу Вука Караџића, радним акцијама, спортским сусретима, успешним приредбама и другим манифестацијама протекла је прослава најстарије борске школе.

Хорска секција под руководством наставника Ружице Мећед

На приредби за госте, на којој су били поред гостију из наше општине и наставници из села Осреци код Бруса, са чијом је школом недавно успостављено пријатељство, ученици су се представили делом из свог програма припремљеног за приредбу одржану у сали Музичке школе.

Иван Вучковић најбољи ученик у генерацији

Ликовна секција приредила је богату изложбу ликовних радова.

Поред признања просветним радницима, на свечаности поводом Дана школе уручено је признање и ученику **Ивану Вучковићу** који је осми разред завршио као најбољи ученик у својој генерацији.

Рецитал виших разреда

У такмичењу „Шта знаш о саобраћају“ учествовале су школе: „Петар Радовановић“, „29. новембар“, „Бранко Радичевић“ и „Вук Караџић. Победа је при пала школн слављенику.

Снежана Дачић, VIII

У акцији „Школски час ‘77“

НАГРАБЕНЕ ШКОЛЕ „3. ОКТОБАР“ И „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“

У „Политикиној“ акцији „Школски час ‘77“ учествовао је велики број ученика борских школа. Међу награбеним школама налазе се и школе „3. октобар“ и „Бранко Радичевић“. Обе школе добиле су аутоматске дијапројекторе. Такође, у акцији је награђено и више ученика.

Иначе, прву награду у овој акцији добила је Основна школа „Брана Павичевић“ из Коњуха.

Снежана Дачић, VIII

Из школе „3. октобар“

УЧЕНИЦИ ОСМИХ РАЗРЕДА ПОСЕТИЛИ ФАБРИКУ СТАКЛА И ПОРЦЕЛАНА У ЗАЈЕЧАРУ

У остваривању плана наставе хемије ученици осмих разреда, са својим предметним наставником Надеждом Станојевић и својим разредним старешинама упознали су се са технолошким процесом израде предмета од стакла и порцелана, када су недавно посетили фабрику „Неметали“ у Зајечару.

Марина Перишић, VIII

РАДНА АКЦИЈА

У суботу, 5. новембра, око 130 ученика седмог и осмог разреда Основне школе „29. новембар“ учествовало је на акцији пошумљавања голети у Доњој Белој Реци, заједно са омладинцима из Доње Беле Реке.

Марија Пауновић, VIII

Омладинци Доње Беле Реке на радној акцији

ТАКМИЧЕЊЕ МАТЕМАТИЧАРА

У школи „Вук Караџић“ одржано је такмичење математичара других разреда. Победила је екипа II-2 разреда у којој су учествовали: Александар Радловић, Љубиша Јовановић, Наташа Радвановић, Александар Китановић и Томислав Радовић.

Друга је екипа II-1 разреда, а трећа екипа II-3 разреда.

Одељењска заједница II-2

Из школе „3. октобар“

ЗАЖИВЕО АКТИВНИ ОДМОР

У школи „3. октобар“ уведен је активни дневни одмор у трајању од 15. минута. Тај одмор је требало, по новим

прописима, увести у све школе још почетком ове школске године. Школа „3. октобар“ увела га је од 7. новембра 1977. године.

Циљ овог активног одмора је више-струко користан: не дозволити стварање деформација код млађег узраста, психички растеретити свако дете и омогућити истезање мишића који су били пасивни при седењу у трајању од три часа.

Наставници физичког васпитања Лидија Тодоровић и Миодраг Гојковић су на посебним часовима обучили по два ученика виших разреда у сваком одељењу који воде 15. минутни активни одмор уз присуство наставника.

Надамо се да ће и друге школе убрзо увести активни одмор.

Слабана Божиновић, VII

Наш коментар

СЛИКА И ПРИЛИКА

Зграде у Четвртој месној заједници нове су и лепе. Да би такве и остале требало би уклонити веш разних боја са тераса ових зграда. Постоји, сигурни смо, бољи украс за терасе.

Када смо, недавно, обишли усељене зграде у овој Месној заједници, запрепастио нас је изглед ходника у њима. Ходници су пуни различитих натписа.

Станари ове Месне заједнице показују степен своје стамбене културе. Наравно, нису сви унредили улазе и ходнике, али се нису ни супроставили лошим навикама појединаца.

Желели би смо да организоване снаге заједно са пионирима и омладинцима ове месне заједнице утичу на подизање стамбене културе у њој.

Марија Пауновић, VIII
Фадиљ Мурати, VIII

СПОРТ И ШАХ

Из карате клуба „Рудар“ ПОПРАВЉЕН ПОД У ФИСКУЛТУРНОЈ САЛИ

У школи „Бранко Радичевић“ чланови карате клуба „Рудар“ сопственим средствима поправили су под у старој фискултурној сали, у којој се одржавају тренинзи овог клуба.

Горан Милаковић, VIII

Са Олимпијских игара школске омтадине '77—'78“

ТАКМИЧЕЊЕ У СТРЕЉАШТВУ

У оквиру Олимпијских игара школске омтадине '77—'78“ у ОШ „Бранко Радичевић“ одржано је школско такмичење у стрељаштву, на коме је учествовало 80. такмичара.

Такмичење је одржано у гађању ваздушном пушком на стрелишту Стрељачког друштва „Металац“.

Најбољи појединци су били:

— Дечаци: **Роберт Бачиловић** (VIII-5), **Александар Витковић** (VIII-3), **Јова Алексић** (VIII-2), **Драган Живковић** (VIII-1) итд.

— Девојчице: **Марина Живковић** (VIII-3), **Весна Николић** (VII-1), **Розита Миросевић** (VIII-1) итд.

Најбоља одељења у школи су: **VIII-3, VIII-5, VIII-1** итд.

Роберт Бачиловић, VIII

На кросу Основне школе „Бранко Радичевић“

ЗАНИМЉИВО ОД ПРВОГ ДО ПОСЛЕДЊЕГ МЕТРА

Основна школа „Бранко Радичевић“ организовала је крос на коме је узело учешће око 350 ученика ове школе. Трчало се на 400, 500, 600, 800 и 1000 метара. Све трке биле су занимљиве од првог до последњег метра.

Најбржи су били:

— девојчице: **Мимица Ђосић, Снежана Милић, Љубинка Стојановић и Миладинка Биришић.**

— дечаци: **Ненад Илић, Чедо Младеновић, Живота Живановић и Радиша Митровић.**

Мишљења смо да треба чешће организовати оваква окупљања ученика и на тај начин помоћи у изградњи здраве социјалистичке личности.

Бранислав Николић, VIII
Фадил Мурати, VIII

Из шкале „3. октобар“

ЈЕСЕЊИ КРОС

У суботу, 5. новембра, одржан је јесењи крос за ученике V, VI и VII разреда Основне школе „3. октобар“, док су осми разреди били на једнодневnoj екскурзији.

И ако је терен био прилично тежак ученици су са успехом савлађивали поједине препреке и тако показали како спортски дух тако и стечену кондицију.

Крос је одржан на: 400, 500 и 600 метара, а први су били:

На 400 метара: **Сниша Удић, V-2 и Бедија Имероски, V-1**

На 500 метара: **Радислав Борић, VI-3 и Мелија Имероски, VI-4,**

На 600 метара: **Славомир Илић, VII-1 и Мирјана Станковић, VII-3.**

Крос су водили наставници физичког васпитања уз присуство осталих предметних наставника.

Маја Борђевић, VII

Фудбал

ПИОНИРИ ЗАБЛИСТАЛИ

Крајем октобра на Градском стадиону одмерили су снаге најбољи пионери и омладинци међуопштинских Фудбалских савеза Зајечара и Ниша.

Пионирска селекција тимочког региона била је изванредна и утакмицу решила у своју корист са 5:0. Посебно су се истакли пионери Бора: **Грбић (голман), Милошевић (цантархалф), Стојковић (десно крило), Ђинкић (лева полутка) и Мијучић (везни играч).**

Док су најмлађи заблистали и обрадовали присутне, омладинска екипа је заказала и Нишлије су славиле победу од 2:0.

Бранислав Николић, VIII

ШКОЛСКА ТАКМИЧЕЊА У ШАХУ

У оквиру акције „Шах у школе '77/78“, у Основној школи „Бранко Радичевић“ у Бору одржана су одељењска појединачна такмичења. На овом ступњу учествовала су 402 такмичара. Победници по одељењима од II до VIII разреда су:

Боривоје Мићић II-1, Бранислав Николић II-2, Немања Марковић II-3, Дејан Ивашковић II-4, Владан Јеремић II-5, Дејан Марјановић III-1, Саша Јорговановић III-2, Горан Дојчиновић III-3, Зоран Барбуловић III-4, Србан Милетић IV-1, Зоран Станковић IV-2, Ненад Тесла IV-3, Радан Станковић IV-4, Дејан Огњановић V-1, Зоран Мишић V-2, Ненад Петровић V-3, Леон Фурлан V-4, Зоран Петровић VI-1, Влада Стефановић VI-2, Горан Стефановић VI-4, Станојко Цветановски VI-5, Андрија Митић VII-1, Небојша Љубомировић VII-2, Живота Живановић VII-3, Драган Миловановић VII-4, Бобан Филиферовић VIII-1, Горан Митић VIII-2, Александар Витковић VIII-3, Саша Пелемиш VIII-4, Горан Јењић VIII-5.

Они такмичари који су у својим одељењима освојили прва три места квалификовали су се за разредна првенства који су у току. Победници узраста од I до IV и V до VIII разреда сваке школе учествоваће, од 19. новембра, на општинском првенству. Првенство ће се одржати у просторијама школе „Бранко Радичевић“.

Малиша Стојадиновић, VIII

ПОБЕДА СЛАВЉЕНИЦИМА

Поводом дана Основне школе „Вук Караџић” у Бору одигран је пријатељски шаховски меч између екипе слављеника и ОШ „Б. Радичевић”. Победа је, као и много пута раније, припала ученицима школе „Вук Караџић”. Победили су са 9:3.

Саша Лабан, VI

Из Основне школе „Ђура Јакшић” ВЕЛИКА ЉУБАВ ПРЕМА ШАХУ

У кривељској Основној школи шаховска секција броји 45 ученика од V до VIII разреда.

Недавно је завршено и појединачно првенство школе на коме је учествовало 20 ученика. У женској конкуренцији прва је Јованка Лападатовић, а у мушкој Синиша Костадиновић.

Радмила Матејић, VII

ДВЕ СКИЦЕ ЗА ДВА ПОРТРЕТА

АНА ПЛАТИША
(VIII/3, „Бранко Радичевић”)

ДАНИЈЕЛ КРЖАНОВИЋ
(IV/1, „Вук Караџић”)

Ана Платиша је ученица која готово не зна за четворке. Изузетно интересовање показује за све предмете. Док многа математика шкрипи, она ужива да решава математичке проблеме. Учествовала је на многим такмичењима математичара и постизала вредне резултате.

Она је веома вредна и стиже да ради у многим школским секцијама, а није занемарила ни Балетску и Музичку школу. Ана помаже слабијим ученицима да поправе успех, због чега је посебно цењена и вољена од другарица и другова.

— Ако се време правилно распореди, онда за све има времена — каже Ана.

Када сам је упитала о њеним жељама и хтењима, одговорила је:

— Засад желим да задржим досадашњи успех, како бих постала носилац дипломе „Вук Караџић”.

Знам да у Анином младом срцу има места за милион жеља и желим да јој се све остваре.

Сузана Станковић, VIII
„Бранко Радичевић”

Данијел Кржановић одличан је ученик четвртог разреда. Дobar је друг и зато веома цењен и омиљен међу ђацима. Одличан је рецитатор и када рецитиује диве му се сви. Његов најмилији предмет је математика. Успева му да убеди своје другове да овом предмету посвете више пажње. Често помаже друговима у решавању задатака.

Његова учитељица Анђелка Антић сматра да њен ученик, Данијел, има пуно позитивних особина. Вредан је, пажљив и послушан. Треба споменути да је активан члан многих секција у школи.

Слободно време Данијел проводи другујући са књигом. До сад је прочитао брдо књига.

— Уверно сам се да ми је књига најбољи друг — каже Данијел.

Желимо му још једно брдо прочитаних књига, много научених рецитација и безброј успешно решених математичких проблема.

Снежана Дачић, VIII
Горан Дачић, VI
„Вук Караџић”

ЈОВАН ПОПОВИЋ (1905 — 1952)

ДВАДЕСЕТ ПЕТ ГОДИНА ОД СМРТИ

(Извод из излагања др. Александра Пејовића на књижевној вечери, одржаној у Матичној библиотеци поводом „Месеца књиге '77“)

У нашој новијој књижевној, културној и полигичкој историји појава Јована Поповића привлачи посебну пажњу и поштовање. Својим животом, испуњеним револуционарном страшћу и пожртвовањем, и својим књижевним делом, изграђеним на хуманистичкој идеји пуно ангажованости за човекову судбину и друштвени преображај, Поповић је био не само у средишту бурних књижевних збивања свога времена, него и у средишту припрема, извођења и победе револуције.

Потчињавајући литературу потребама политичке борбе, он је, пре свега, испевао неколико пригодних, агитационих песама, у којима је дао опште расположење маса у датим приликама.

Песме које је Поповић написао првих месеци 1942. године у Маочу, у Санџаку, објавио је под заједничким насловом „Ласта у митраљеском гнезду“ (Издање Десете херцеговачке бригаде, шапирографска штампарија Пете црногорске бригаде). У збирци је сликао ратну хероик у народноослободилачке борбе, родољубиви отпор маса и будуће њене револуционарне свести. Драмски узбуђиво је писао о надљудској издржљивости бораца у судбоносним тренуцима партизанске борбе. Показивао је у импресив-

ној слици да и на крвавој ратној позорници, суочен са смртном опасношћу, човек не губи етичке принципе, нити способност да уочи суптилану лепоту, која у њему неочекивано изазива топла, лирска осећања и расположења.

Поповић је до краја рата испевао још неколико песама трајне вредности. Опи сујући покољ Срба у Војводини, које су мађарски фашисти бацали у Дунав, успео је да националну трагедију дигне на ниво опште осуде фашизма, до захтева за пуном слободом и интегритетом човекове личности, до хуманистичких прикипа. Са активистичким односом према ратној стварности, он није само настојао да стиховима тумачи поједина историјска збивања, него и да одгонетне спознају о сложеним људским односима љубави, смрти и слободе.

Свом поетском тестаменту Поповић је дао наслов „Песма о искованој срећи“ по истоветијујући линију личне среће и успеха са победоносним путем народне револуције. Годину дана пред смрт, песник је јасно могао видети пуни друштвени преображај своје земље и њене отворене идеолошке перспективе, и био је свестан свога удела у том преображају и у тој перспективи.

Јован Поповић је био један од водећих представника покрета социјалне литературе и револуционарни стражник који је и свој лични, интимни живот подредио општим, друштвеним потребама.

„ВЕЛИКА ОКТОБАРСКА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕВОЛУЦИЈА ОТВОРИЛА ЈЕ ЕПОХУ ПРЕЛАЗА ДРУШТВА ИЗ КАПИТАЛИЗМА У СОЦИЈАЛИЗАМ”
ПРОГРАМ СКЈ

Шест деценија великог Октобра

(Из чланка председника Тита објављеног у „Правди”)

„Прошло је, ето, шест деценија од историјских дана 1917. године, од победе велике Октобарске револуције, али основне мисли њеног инспиратора, стратега и вође, Лењина, присутне су и данас у актуелним биткама радничке класе и радних маса широм свијета, у борби народа за своју слободу и независност, за право да суверено одређују путеве свога развоја, за мир, друштвени напредак и социјализам”.

ТИТО

(Из честитке председника Тита Леониду Брежњеву)

„Прослављајући велики јубилеј, радни људи Совјетског Савеза могу бити поносни на огромне резултате, које су постигли у изградњи социјализма под руководством своје комунистичке партије. Идеје великог Октобра биле су и остале снажан извор надахнућа и револуционарних стремљења за све оне, који се боре за слободу и свестрани друштвени напредак, за независност и равноправност, за мир и пријатељску сарадњу међу народима.”

ТИТО

Судбоносних дана састао се у Смолном II сверуски конгрес совјета. На дводневном заседању Конгрес је донео историјске одлуке: декрете о миру, о земљи, о радничкој контроли, о образовању Совјета народних комесара, о укидању смртне казне итд.

ДЕКРЕТ О МИРУ

Радничка и сељачка влада, коју је створила револуција од 24. — 25. октобра и која се ослања на совјете радничких, војничких и сељачких депутата, предлаже свим зараћеним народима и њиховим владама да одмах почну преговоре о праведном демократском миру.

Праведним или демократским миром, који жељно очекује огромна већина ратом изнурених, измучених и измрцварених радника и радних класа свих зараћених земаља — миром који су најодређеније и најупорније тражили руски радници и сељаци после обарања царске монархије — таквим миром влада сматра неодложан сместа учине све потребне кораке, све до дефинитивне ратификације свих услова таквог мира од стране опуномоћених скупштина народних представника свих земаља и свих нација...

Влада Русије предлаже свим зараћеним народима да одмах закључе такав мир, изражавајући спремност да без и најмањег отежања сместа учине све потребне кораке, све до дефинитивне ратификације свих услова таквог мира од стране опуномоћених скупштина народних представника свих земаља и свих нација...

... Влада укида тајну дипломатију изражавајући са своје стране чисту намеру да све преговоре води потпуно отворено пред целим народом и приступајући одмах потпуном објављивању тајних уговора које је влада спахија и капиталиста потврдила или закључила од фебруара до 25. октобра 1917. године.

Борци казују — пионири бележе

СА ДВА- НАЕСТ ГОДИНА У НОП-у

Анкица Милаковић, (фотографија из ратних дана)

Анкица Милаковић је рођена у селу Грмушани крај Двора на Уни, у Хрватској. У партизане је отишла 1943. године, али као сарадник покрета има борачки стаж и из 1942. године. Носилац је Медаље за храброст и Заслуге за народ III реда. Када је почео рат, имала је 12 година и њена прича је једно од објашњења чињенице да је међу партизанима било и доста деце.

Страхоте рата осетила је од првог дана: 6. априла напустила се у Београду. Слушала је фијукање бомби, рушење зграда, гледала пожаре и лешеве на све стране. Одмах сутрадан, пошла је са групом пријатеља и рођака у своје родно село, са надом да ће тамо наћи мир, побећи од ужаса бомбардованог града. Више дана су путовали, фургонима и пешице, до Грмушана, али мир нису нашли. Немци су већ заузели Двор на Уни, улогорили се око села. У почетку није било пуцњаве, ни борбе, али су се људи стално састајали, сашаптавали, по мињали Партију. Напетост се осећала у ваздуху. Тако је било све до устанка.

Устанак је донео скоро свакодневне борбе. Селани су често ишли у збегове, крили се по другим селима и активно помагали партизане.

— У новембру 1942. године, усташе су са Немцима дуж целог села (и изнад наше куће) ископали ровове и спремили се да остану неколико дана — прича Анкица Милаковић. — Ноћу су их нападе Осма кордунашка и Седма банијска бригада, али је непријатељ био јачи, па су партизани, и поред храброг напада морали да се повуку. Погинуло је много Немаца, па су сутрадан, у знак одмазде покупили све сељане и одвели их. Децу су извојили, а старије стрељали. Тако сам остала без родитеља.

Била сам најстарије дете у кући и бринула сам се о брату и четири сестре. Кућа нам је изгорела, па су нас разместили по другим кућама. Сарадња са партизанима није престала. Те зиме носили смо храну, чували стражу, прикупљали материјал за војску.

У пролеће сам отишла у партизане. У партизанској болници, у Шумарицама (Банија) обучили су ме за болничарку и распоредили у III чету ОЗНЕ.

Сећам се да смо јануара 1944. године пошли са рањеницима у Београд где је била ослобођена територија. Пробијали смо се кроз снег и мећаву до Плитвичких језера. Ту су нас опколили Немци и усташе. Четири дана смо провели ту без хране, недовољно обучени и са много рањеника, све док није дошла Шеста личка, ослободила пут и донела нам храну — завршава своју причу другарица Милаковић.

У Београду, као болничарка, дочекала је крај рата, са 16. година живота. Данас живи у нашем граду, као пензионер.

Марија Пауновић, VIII
„29. новембар”

ПОСЕТА ВОЈНОМ МУЗЕЈУ

МОЈА СТРАНИЦА

ТИТО СЕЈЕ НАПРЕДНЕ ИДЕЈЕ

Априла, када се цела природа буди
хтели су да нас униште расчовечени
људи.

Хтели су наше градове наша села
хтели су да се шире по нашој равници,
а њихове освајачке жеље су расле
као жива у грозници.

Насиље и тиранија ишле су под руку
са клеветом.

самозвана виша раса хтела је да
влада светом.

Рат се и пустош извија
нашу земљу води

Комунистичка партија.

И под вођством Тита,
преко Неретве, Сутјеске, Дрвара,
преко планинских масива
до слободе смо дошли кроз седам
непријатељских офанзива.

Уместо бојних поља никла су зелена.

По њима Тито сеје напредне идеје.

Поштовања достојна је и његова сена.

ДОБРО СУ МИР И СЛОБОДА

Рат је када ратне струје

као кржаве пчеле зује,

када се сударају људи

и њихове разнородне ћуди,

када савест није људски дом

и када човек подивља у метежу том,

па убија, убија, пали, пали,

богаљи, богаљи,

богаљи себе,

богаљи генерације као да имају

моћ регенерације.

Убија, убија,

у њему демон клија,

у њему се злоба мрести

до бесвести.

Зато нећемо рат!

Хоћемо слободу!

Она је добро потребно

свима, као хлеб.

Слобода је као јутро у коме блиста роса.

Она је добро

у коме

пуцамо од поноса.

ЈА ЗНАМ ЈЕДНОГ ЧОВЕКА

Смисла ми, постојања ми,

ја знам једног човека,

а знате га и ви.

Са њим су из хука црвених
ницале нове армије.

Са њим су људи,

(огледани од брига, кожа и кост),

последњу снагу улагали

у одбрамбени мост.

Из њега сила зрачи,

са њим смо јачи.

Са њим чувамо наше камене међаше.

Под вођством Тита,

под вођством нашег команданта

тврђи смо од дијаманта.

ВРЕМЕ ПУБЕРТЕТА

Секунде се уливају у минуте

у мени десет године ћуте,

једанаеста ми сврдла тело

и моје време није моје цело.

Помало га дајем једном Зорану,

што има косу врону,

што погледом бode

као да уместо зеница има две чиоде.

Са њим брзо пролазе минути,

а мама се љути.

Зато тражим течност

да лепе секунде претворим у вечност.

Снежана Пушица,
VI|1 „3. октобар“

МОЈЕ ЗЕМЉЕ НЕСТАТИ НЕЋЕ

Човек се једном раба и једном умире. Земља се једном роди, али вечно живи. Земља. Само она земља која се роди часно, земља која се роди из срца људи који живе у њој.

Моја земља се родила из пламена револуције. Борба је била тешка. Они који су се борили издржали су до краја. Била је то борба храбрих за светлију будућност. Распламасним жаром јуришали су на зликовце који су хтели туђу земљу, нашу Југославију.

Мала је. Ако, борићемо се за њу.

Заостала је. Извућићемо је из таме на светло дана.

Нејединствена је. Учинићемо да цвета братство и јединство.

Учинићемо земљу срећном. Дароваћемо јој слободу.

Био је то најлепши дар. За узврат земља нам је пружила топло гнездо социјализма и мира. У социјализму ничемо

ми, млади. Пуштамо корење, живимо слободни. Србин воли Хрвата, Македонца, Црногорца, Словенца. Волимо се узајамно. Чуваћемо своју љубав и свој мир. С Титом на челу наше стазе садашњости и будућности су јасне: сопствени пут у социјализам и покрет несврставања. Ми смо бујица која ће ићи само тим путем и ништа нас неће зауставити. Три боје наше заставе, три цвета нашег трајања, сигурни смо да никада неће увенути, јер моје земље нестати неће.

Даница Берговић, VII
„3. октобар”

СЛОБОДА

*Слобода је кад поток жубори,
слобода је кад птица пева у гори,
у њој цвет лепше мирише,
у срцима је радост која се тешко опише.*
Драгана Томашевић, IV
„Бранко Радичевић”

Столице

У Западној Србији, у близини Крупња, сместило се мало место Столице. Између дрвећа вири кров историјске куће. У тој белој и сасвим обичној, а ипак изузетној кући, одржано је саветовање руководства устанка са главним штабом НОПОЈ. Погледа се зауставља на дрвеном столу око кога је поређано неколико столица. Изнад једне пише: „Овде је 1941. године седео друг Тито и са неколико делегата расправљао о борби наших народа противу надмоћнијег непријатеља.” Кућа има неколико соба чији су зидови испуњени многим рукописима и картама.

Те одлуке, донесене тада у Столицама, биле су од великог значаја за развој ус-

танка у Југославији. Међу њима налазе се и одлуке о формирању Врховног штаба НОПОЈ и главних штабова појединих покрајина, о стварању слободних територија, организацији народне власти итд.

Друг Тито је у ову кућу дошао поново по ослобођењу. Поново је седео на истом месту као и оне тешке 1941. године, али са осмехом на лицу говорио о слободи.

Пред кућом у Столицама поносно стоји фигура партизана, који стеже пушку и са пуно жара пркоси непријатељу.

Маја Барђевић, VII
„3. октобар”

ЖИВОТ ТЕЧЕ, ТЕЧЕ

Кад ми старији
бране да пишем песме
ја не смем њима јетко
љутите речи да креснем.
Не могу мирно да слушам
прекоре гласне, мучне
због мог облачења
и слушања музике бучне.
Ал' зато могу да одем
на стазе цветне баште,
или у свој тихи кутак
у свет боја и маште.
Одрасле разумем, ценим
и верујем у то живо...
што више нису деца
њима је помало криво.
Кад моје детињство оде,
нечујно једнога дана
у мом веселом срцу
неће остати рана.
Јер живот тече даље
и стално некуд води
а ја ћу радити вредно
и свој дуг даћу слободи.

Милица Радосављевић,
VIII
„Бранко Радичевић”

ПЕСМА ДОМОВИНИ,

Јеси лепа, домовино,
моја мајко мила,
лепа си као талас
и као горска вила.
Исток – Тимок и Крајина
пуна брда и висина.
Север — наша Панонија
права као плоча, мирна.
Хрватска и кршна Босна,
Црна Гора, Македонија,
Србија и Словенија,
цела Југославија.
Шест ватри се ту запали.
Црвен пламен песму
збори:
Волимо те, земљо наша,
бранићемо твој пут
славни.

Ана Платиша, VIII
„Бранко Радичевић”

ВОЛИМ ДОМОВИНУ
И ТИТА

Волим те домовино!
Волим све планине
и све долине,
волим све паињаке
и све травке у њима.
Волим те домовино,
волим све у теби.
И људе,
и њихова хтења и моћи,
и човека
који нас пут слободе
води.
Драгана Ристић, VIII
„3. октобар”

СЛОБОДА

Домовина наша,
ведра, чила,
за твоју слободу
крв се лила.
Борило се и старо
и младо,
за слободу
за најзеће благо.
Гордана Давитковска, V
„Бранко Радичевић”

ДОМОВИНА

Домовина је гнездо
у коме живим ја,
мама, тата, сестра
и моја брата два.
Снежана Николић, V
„Бранко Радичевић”

* *

Домовина је и љубав,
и срећа, и рад,
и песма ћачка.
Домовина је:
заједница произвођача!

Слађана Глишиновић, V
„Бранко Радичевић”

БЛИСТАВА ЈУТРА

У борбу с Титом се ишло,
за срећне дане, за боље сутра.
То сутра, данашњица је наша.
Дочекујемо све блиставија јутра.
Весна Каприц, V
„Бранко Радичевић”

ПЕСМА

ИЗВОРИ ТУГЕ
И СРЕЋЕ

Јутро, огледало сунца.
Трава роси.
Осећам сунце у коси.
Јутро.
Дан ноћи пркоси.
Зелена хумка, на улазу
у долину плача, обасјана.
Ледена туга.
Гледам „Каменог спавача”.
Још траје јутро
и роси трава, али ја
не осећам сунце,
већ бљесак суза.
У тугу тонем.
Мишљах да сам рођена
за искрама у оку,
да песму у срцу носим,
да личим на високу јелу.
Али ту, пред каменим
лицем
што опомиње и сведочи,
нестаје радост
и расте љубав за њихове
угашене младости.
Јутро, бистро
огледало сунца.
Младост крај зелене
хумке
постаје део њиховог
времена.
Спуштам цвет
и пољубац
на бесмртно лице
и дарујем ове стихове
њиховој угашеној
младости.

Марина Голуб, VIII
„Вук Караџић”

ДО ПЕСМЕ

Нема више Густава Крклеца, писца савремене југословенске књижевности. Писао је поезију, есеје, фелетоне, епиграме и критике о књижевним делима. Написао је и велики број стихова за децу.

Рођен је у Удбињу, 1899. године. Детињство је провео у Хрватском загорју. После завршене гимназије, коју је похађао у Вараждину, Загребу и на Сушаку, студирао је филозофију у Загребу. Од 1929. до 1933. године живео је у Београду и био уредник у издавачком предузећу „Нолит“.

Од 1951. године члан је Југословенске академије знаности и умјетности у Загребу. Добитник је великог броја награда и признања.

Душан Алексић (III, „29. новембар“):
КУРИП

НИ САН НИ ЈАВА

Из бијела се вратих свијета,
видио сам земље многе.
Сретох лава, гдје се шета
улицама, на двије ноге.
„Нисам — рече — више груб
јер ме страшно боли зуб.“

И медвједа, старог знанца,
сусретох сред древног града.
„Побјего сам — рече — с' ланца
па се свјетом скитам сада,
али знадем што је ред;
крадем само туђи мед.“

И курјака видјех стара
гдје у башти јаре љуља.
Испод мутних наочара
погледа ме стара хуља
па ми рече: „Нема куд!
промјенит сам море ћуд!“

У другоме, опет, граду,
сретох јарца код бријача.
Брије јарац сједу браду
и готовим одмах плаћа.
„Усред свијета — рече — тог,
понајвише вриједи рог!“

Сретох, потом лисца жута
сред улице неке уске,
гдје безбрижно, тихо лута,
испод руке водећ гуске.
„Ту сам — рече — само гост,
стога држим строги пост.“

Слона сретох с кишобраном,
у кочији зебру красну,
јастреба гдје плеше с враном,
магарца што чита басну.
„И — а — рече товар сив —
човјек учи док је жив.“

У вечерњем, потом, мраку
гиздав ми се мајмун јави
у блиставом, новом фраку
и с цилиндром још на глави.
„Живим — рече — као кнез,
свако вече слушах цез.“

И, да свршим причу ову:
ја сред земље непознате
сусретох, на крају сову,
мудру птицу, — ко што знате.
хукну сова: „Ум је моћ!
Путуј кући! Лаку ноћ!“

ГУСТАВ КРКЛЕЦ

НА РАСКРШЋУ

Ненад Богосављевић (V, „29. новембар“):
КОВАЧ

КАПЕТАН БРОДА

Море плаво, прелепо — наше, Јадранско. Желео бих да по њему пловим. Био бих капетан брода који саобраћа од Ши беника до Водица. Превозио бих путнике, и док би се брод њихао посмаграо бих њихова задивљена лица. Знам, свако се мора дивити нашем предивном мору. Због мора бих волео да будем капетан. Не желим пловити другим морима. Заувек бих остао на нашем, Јадранском мору.

Горан Дачић, VI
„Вук Караџић“

НАСТАВНИК МАТЕМАТИКЕ

Наставник ћу бити ја,
то је дивна професија.
Предаваћу математику,
краљицу, најлепшу науку.

Милица Ђосић, V
„Бранко Радичевић“

ЛИВАЦ

Прочитао сам у новинама, како се неколико младих радника преквалификовало. Уместо да буду нпр: аутомеханичари (многи су заљубљени у тај позив), постали су ливци.

Док сам читао новине мислио сам на свог моторца. Увртио он себи у главу да му ни једно од деце не сме постати ливац. Каже да је посао тежак, услови рада лоши, итд. итд., све у том смислу.

Зашто се опредељивао за то занимање? Очигледно је да га не воли. Свиђа му се администрација, па навалио да му син буде чиновник. А ја нећу, па нећу.

Тако се једног дана набох у ливницу, да осмотрим како је тамо. Нагледао сам се калупа и сјајног метала. Тада сам одлучио да ћу бити ливац, придружићу се младима који тај посао раде с великим еланом. Убедићу моторца да се не исплати мењати ливницу ни за какву канцеларију.

Будући ливац

ЈА БИХ БИО...

Пошао ја у први разред и одмах пожеleo да будем учитељ. Прође година. У другом разреду „промених“ занимање и пожелех да постанем возач камиона. У трећем „чврсто“ одлучих да будем астронаут. Држало ме то и у четвртм разреду. У петом сам се колебао између аутомеханичара и аутолакирера. У шестом се одлучих за аутоелектричара. Седми разред са новим предметима донео је и нова интересовања. Пожелех да будем технолог. Сада сам у осмом разреду. Заљубио сам се први пут у девојчицу из суседног одељења. Рекла ми је да сам леп као Раде Шербечија. Сада се колебам... Не знам да ли је боље да се посветим физици као Никола Тесла, или да постанем глумац као Раде Шербечија.

Бранислав Николић, VIII
„Бранко Радичевић”

Милица Павловић (V, „Бранко Радичевић”):
ГОРАНИ НА ПОСЛУ

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„МЛАДИ БИБЛИОТЕКАР“

Лист „Млади библиотекар“ издаје дечје одељење Градске народне библиотеке „Жарко Зрењанин“ у Зрењанину. Лист објављује најуспелије радове ученика са територије општине. Излази тромесечно.

МЛАДОСТИ, СЛУТИМ ТЕ И ЧЕКАМ

Слутим своје сутра,
своју кулу од карата
у цвету макова,
у капљицама росе.
Слутим своје сутра,
свој извор среће,
у кишама и бурама,
у топлим летима.
Моје сутра се налази
у твојим меким длановима
и мојим сјајним очима.
Моје сутра је неодређено
а ја га жељно ишчекујем.
Пролазим скитнички
куда ме жеља носи
и слушах међу водама
трепери питомост моје сутрашњице,
моје младости,
дуго чекане.
Обећавајући нови век
и песме дивне,
чекам и чекаћу
нови дан,
почетак младости.

Валерија Стојков
ОШ „Соња Маринковић“
ЗРЕЊАНИН

КАКО ДА САЧУВАМ ДЕТИЊСТВО

Не могу замолити лепришави ветар
да ми причува детињство
док завири из једног кутка
у тај тајанствени свет одраслих.
Ветар је нестрпљив,
не би ме сачекао
и однео би моје детињство
у свет неповрата.
Не могу замолити кишу
да ми причува детињство.
Она је сувише брза и жустра
и испрала би га са мог длана.
Не могу ни птицу замолити
да ми га причува,
јер њој је знан тајанствени
драж лета међу облацима
и она би са њим одлетела
и ја га никад више не бих видела.
Како да сачувам детињство?
Сакрићу га у недореченим пролећима,
пегама и осмесима среће
и љубоморно ћу носити његову лепоту
у срцу, цепу и невином погледу лутке.

Снежана Милев
ОШ „Соња Маринковић“
ЗРЕЊАНИН

● УЧЕНИЦИМА И РАДНОМ
КОЛЕКТИВУ ШКОЛЕ
„29. НОВЕМБАР“
ЧЕСТИТАМО ДАН ШКОЛЕ

„ЈАСМИН“

ТИТО

Твоје речи увек су нам отварале очи,
и водиле нас у нови свет,
И када си далеко,

Ти си ту, у нашим сриима, на-
шим мислима, Тито је четрдесет година
у нама!

Он је друг, борац, херој, симбол сло-
боде и мира, победе и нових остварења.
Ратна бујица спирала је нашу земљу
четири године.

Енергично, храбро и неуништиво
водио си нас Ти ка сунцу.

Веровали смо Ти увек, јер си и Ти
веровао нама, волео нас и водио.
Ослободили смо и изградили нову,
социјалистичку Југославију.

У Теби налазили поверење 40 година,
налазили лик човека и патриоте,
Ценили Твој рад, дивили се Твојој
снази и упорности

И желели целом свету да покажемо
твоје способности,

Јер нису нам сви веровали, али доказали
смо да чврстим и сигурним корацима
идемо ка социјализму и несврстаности.

А Теби друже Тито, није довољно рећи
само хвала за све непроспаване ноћи,
већ се

Морамо и у миру борити за нове,
социјалистичке победе и у тој борби
истрајати, јер

И Ти си веровао младима, ценио
њихов рад и залагање.

Радост, сунце и љубав Титу!

Сада четрдесети пут ружа отвара латице
своје, четрдесети пут цвета,

а никад није свела,

Лети птица четрдесет година,

а није застала, није се уморила.

Она је твоја будућност, није и неће
бити никад пресечена, јер

трчећи четрдесет година

Бољем и лепшем свету,

загрљена љубављу народа,

родила се буктиња страсти и слободе.

Она је победник!

Да ли сад харфа историје бруји у ноћи

А срца лете у сусрет новим и

лепшим данима.

Срећа је наша у једном бићу,

Радост је наша четрдесет лета већа.

Ето, пролази време у љубави и раду, јер

ћемо своју захвалност једино радом

и делом изразити,

А Тито, револуција и мир остају

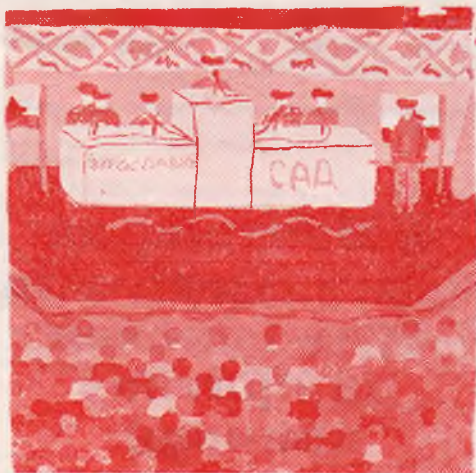
за увек у нама у једном цвету

као три латице надчовечанске моћи.

Драгана Ковачић

ОШ „Жарко Зрењанин”

ЗРЕЊАНИН

Драган Петровић (V, „Бранко Радиче-
вић“): ТИТО У БОРБИ ЗА МИР

● СВИМ СВОЛИМ ЧИТАОЦИМА,
САРАДНИЦИМА И ПРИЈАТЕ-
ЉИМА „ЈАСМИН” ЧЕСТИТА
ДАН РЕПУБЛИКЕ

УЗ М* Р* В* Р* К* К*

Гордана Лазаревић, (VI, Кривељ):
СВЕМИРСКИ ВАШАР

ЦРНИ МИЛЕ

Петак, тринаести, мој дан. Нисам сујеверна, часна реч. Идем из школе, а испред мене иде он. Окреће се, гледа лево, десно, али никако да погледа у мене.

— Иде Миле и тарабе броји!

Дође ми да потрчим, па да му се бацим око врата и зацвркћем:

— Миле, Миленце, волим те!

Таман се реших, кад поред мене протрча једна цица. (уствари није бог зна шта), и поздрави се с Милетом, а њему се развукосе уста до ушију. Шта сам могла, дигох главу и профурах поред њих (као не примећујем их), а у мени се све кувало.

После неколико тренутака сустиже ме Миле и расприча се као да су му сви федери пукли. Те неки страшан „каубојац“ у биоскопу, те нове плоче у дискању, па како ће ону од мало пре водити у кино и на играњац и на крају да ли могу да му позајмим коју кинту. Дадох му цео свој недељни депарац, само да ме остави на миру и да не примети колико ми је криво.

Али нека, нека! Доћи ће и њему „црни“ петак!

Јасмина

ШАЉИВИ ОГЛАСИ

Пред прво тромесечје увек изгубим бачку књижицу. Ко је нађе нека задржи опомене, а књижицу нека врати. Уколико књижицу врати са опоменама имаће посла са власником.

Марко Јак

Хитно! Хитно! Траже се проверени шаптачи за физику и хемију.

Два другара из задње клупе

Изгубила сам везу са математиком. По мозите ми да је успоставим.

Веселка Безвезић

Тражи се слободан даса, лепе спољашњости и кошаркашке висине за нашу Верку Солитерку.

Њене другарице: Верица
Патуљчић и Малења Бурин

Заменујем стабилну тројку из домаћинства, за две половне двојке из математике и физике.

Супенка Чорбић

Играм фудбал боље од Џајића. Позивам све девојчице из разреда да дођу на фудбалску утакмицу и увере се.

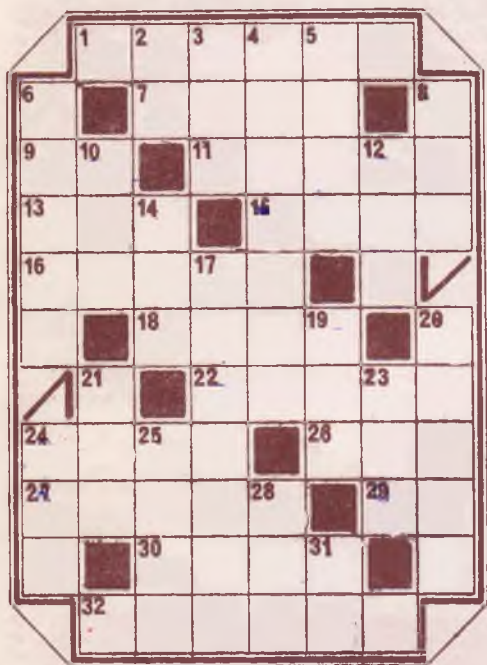
Владимир Киксер

Шаљиве огласе припремила Снежана Дачић, ученица VIII разреда Основне школе „Бук Караџић“

● Покушај да критикујеш, али буди спреман да критику примиш!

Укривљене речи

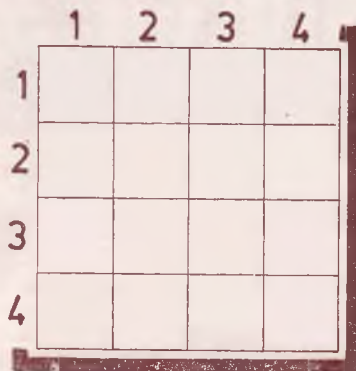

ВОДОРАВНО: 1. Направа за писање, писаљка, 7. Држање, поза, 9. Мера за површину, 11. Врста морске рибе, ловрата, 13. Припадник источно-словенског народа, 15. Уређена стаза у природи за неговање физичке културе, 17. Врста птице (мн.), 18. Није тврдо, 21. Награда за највећа филмска остварења у Америци, 24. Силовит напад, навала, 29. Иницијали презимена и имена нашег књижевника-Нобеловца („На Дрини ћуприја“), 30. Име наше комичарке Ержишник, 32. Једно од четири годишња доба.

УСПРАВНО: 2. Тринаесто и 21. слово ћирилице, 3. Име нашег књижевника Бихаљ-Мерина, 4. Фабрика текстила из Вараждина, 5. Дефект, 6. Стока, 8. Наша фабрика аутомобила, 10. Индустриска област у СР Немачкој, 12. Име северноамеричког филмског глумца Мартина, 14. Усамљен, 17. Неопрезност, 19. Стара мера за тежину, 28. Мали врт, 21. Летовалиште у Истри, крај Опатије, 33. Име наше певачице Штефок, 24. Доживљај за време спавања (мн.), 26. Меснате покретне нвице уста, 16. Земљиште, терен, 21. Прво и 16. слово ћирилице.

Бобан Бukiћ, VII
„Бранко Радичевић“

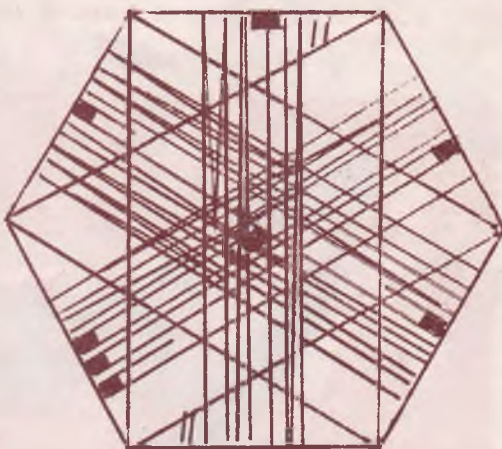
КВАДРАТ

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. Дуготрајно време без кише, 2. Планина у СССР, која дели Европу од Азије, 3. Део руке, 4. Речни рибар.

Мирјана Станковић, VI
„Вук Караџић“

П Л Е Т Е Н И Ц А

Саша Србуловић, VI
„Петар Радовановић“

ПОЗИВ ЗА САРАДЊУ!

Сви који имају смисла и воле било коју врсту загонетака упућен је овај позив. Своје радове за енигматску страну шаљите редакцији листа „ЈАС-МИН“.

Страницу припрема и уређује:
Крста Иванов, дипл. инт.

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. суша, 2. Урат, 3. шака, 4. алас.
РЕШЕЊЕ КВАДРАТА У ОВОМ БРОЈУ:

ШТА ЈЕ КЊИГА?

Пишу ученици трећих разреда Основне школе „29. новембар”

Књига је штампана ствар. У њој пише о свему. Читао књиге да постанем учен. У њој можеш да прочиташ све истине овог света.

Перица Банић, III

Књига је уџбеник живота. Са њом другујем већ дуго, дуго, још од првог разреда.

Дејан Павловић, III

И друг ће те напустити, али књига неће, чак и када је оставиш неће се наљутити.

Тамара Мишковић, III

Књига је да се чита и да се много из ње научи, па да се буде паметан и да се све зна.

Снежана Стојковић, III

Много волим да купујем књиге. Провео бих цео дан у књижари. Бирао бих књиге, а кад би требало да се плати не бих имао пара.

Саша Цветковић, III

Сви кажу да је књига добар друг. Ја мислим да је књига добра другарица јер је женског рода.

Драгана Стојановић, III

Ја волим да читам бајке зато што у њима има невероватних ствари у које ја понекад верујем.

Николовић Јован, III

Књига је наш највећи учитељ. Учи нас да правилно говоримо, да рачунамо и добро пишемо.

Александра Мишковић, III

Највише књига има у библиотеци. Књига постоји дебела, велика и танка.

Бојана Миленковић, III

Књига је велика знаност. Она нам шапуће своје тајне. Треба добро да их чујемо и запамтимо.

Драган Савић, III

Владић Сузана (VI, „Бранко Радичевић“): КОЛО